

شماره ۵۴ ، سال پنجم - اردیبهشت ماه ۱۳۸۸ برابر با مه ۲۰۰۹

نشریه بروزمرزی

جهه ملی

ارگان نیروهای ملی ایران

مقاله

پایانده ایران

ای آفریدگار پاک

قرا پرستش میکنم و از تو یاری میجویم

مهندس مسعود هارون مهدوی

درنگی در انتخابات سالم و ویژگی‌های آن

غلام خانه زاد

هم میهنان؛ بنیادی ترین ویژگی سامانه های مردم سالار در چگونگی گزینش نامزدها و میزان نقش آفرینی و استقلال رأی برگزیدگان آگاه، کارآمد و کارآزموده ملت که تمامی گروههای اجتماعی - سیاسی جامعه را نمایندگی کنند، تشکیل می دهد بر پایی چنین سامانی پرتوان و کثرت گرا که برآیند اراده ملت باشد، می تواند خواسته های ملت و حقوق ملی را در تمامی عرصه های ملی و بین المللی تضمین و اعاده نماید، از اینروスト که چنین پارلمانی را از بن پایه تربیت پیش شرط های حاکمیت دموکراسی در جهان ملت ها می دانند.

هم میهنان؛ در کشورهای مدعی دموکراسی و مردم سالاری چون باور به مشارکت راستین مردم نهادینه نشده است و عموماً کاربیدستان خود را قیم مردم می بندارند، مردم تنها به صورت کمبیت های عددی برای تایید صوری عملکردها و چهره به اصطلاح مردمی دادن به رفتارها و کردارهای عوام فریبانه کاربیدستان به میدان آورده می شوند

بقیه در ص ۴

مجموعه یادداشت های علم از همان اوایل انتشار مواجه شد با عکس العمل های متفاوتی از طرف مفسرین و نقادان که البته باید گفت با توجه به خصوصیات این کتاب غیر از این هم انتظار نمی رفت. قصد نگارنده بهیچوجه نقادی از این یادداشت ها نیست، چون در این زمینه نه تخصصی دارم و نه علاقمند به این کار هستم.

با توجه به موقعیت سیاسی و اجتماعی حاکم بر ایران مصلحت نمی بینم که به آن بپردازم، در ثانی اقدام به تحریر این مقاله علل دیگری داشته. البته مطالعه یادداشت های علم بی تأثیر نبوده، بخصوص از اینکه چرا باید سرنوشت یک ملتی ملعبه دست افرادی با این چنین خصوصیات اخلاقی قرار گیرد. قصد از نگارش این مقاله بیشتر شامل تجزیه و تحلیلی از شخصیت اسدالله عَلَم می باشد. بیشتر مطالبی که در سرقاشر شش جلد کتاب علم آمده، دال بر نیرنگ و دوروئی نزدیک ترین شخص به شاه یعنی وزیر دربار وی بوده که مناسفانه نقش بسزائی در تصمیم گیری های شاه فقید داشته است. البته کسان دیگری هم بوده اند که یک چنین نقشی داشته اند. یکی از آنان ارشبد حسین فردوس است که به نوعی دیگر به شاه و مردم ایران لطمه وارد ساخت که سالها مشغول خیانت بود که مناسفانه شاه از آن بی اطلاع بود.

بنابراین محتوای یادداشت های خاطرات اسدالله عَلَم در تمام سالهایی که با سمت وزیر دربار در خدمت شاه بود ضمن تماس هایی که با شاه داشت مکرراً دم از چاکرم و مخلصم می زد و در نامه هایی هم که به شاه می نوشت در محل سروده ای از شادروان فریدون مشیری

در این شماره می خوانید:

• غلام خانه زاد

مهندس مسعود هارون مهدوی

• درنگی در انتخابات سالم و ویژگی‌های آن

حزب ملت ایران

• آیا می دانید؟

• نام نیک رفیگان ضایع مکن

نیونبلت

• خبرهای داخلی

• نمی خواهم بمیرم ...

سروده ای از شادروان فریدون مشیری

بقیه در ص ۲

ایران متعلق به همه ایرانیان است

تنها دوست و خدمتگزار واقعی شاه نبوده، بلکه دشمنی را نسبت به حیثیت شاه و خانواده او به حد اعلا رسانده و طرز عمل او حال به هر دلیلی که می خواهد باشد، قابل قبول و دفاع نیست. باید گفت که یکی از بزرگترین اشتباهات و سهول انگاری های شاه نزدیکی زیاد به این شخص بود.

لطمه ای که این نوع دشمنان دوست نما به جامعه ایران وارد کرده اند بی حساب است. طبیعی است که پی بردن به این حقایق بسیار تلح و ناگوار است، ولی متأسفانه حقیقت دارد.

یکی از کارهایی که علَم کرد و لطمه شدیدی هم به شاه و هم به مردم بخصوص اهالی خراسان وارد ساخت، حمایتی بود که از عبدالعظیم ولیان و در واقع، گماردن نامبرده در سمت استانداری و نایب تولیت خراسان بود (البته حمایت فردوس و شازده امیر هوشنگ دولو هم بی اثر نبوده).

مردم خراسان بدیهای این استاندار را نسبت به خودشان تا به امروز فراموش نکرده اند.

موقعی که شاه برای بازدید به خراسان آمد، یکی از برنامه های پیش بینی شده بازدید از شهر سرخس بود. در محلی خارج از شهر، استاندار ولیان با لباس فراک اش از سر تملق و چاپلوسی خودش را روی زمین خاکی به پای شاه انداخت و شروع کرد به پوییدن کفشهایش. شاه هر چه سعی می کرد که پایش را از دست این آدم متملق و متظاهر نجات دهد نمی توانست.

همین شخص استاندار در تمام ایامی که در این سمت بود، با برخورد بسیار غیرانسانی و توهین آمیزی که با مردم داشت، موجب نارضایتی اهالی خراسان شد و نحوه برخورد او بود که بیشتر باعث اختیاش در خطه خراسان شد و مردم خراسان را که نسبتاً شاه دوست بودند وادر به شورش بر عليه رژیم و شخص شاه نمود.

هر کار خلاف قانون که می خواست انجام دهد، برای اینکه دیگران به فکر مقاومت نیفتند و مرعوب شوند، متولی به این می شد که این فرمان ملوکانه است و باید انجام گیرد و با این شگرده که بکار می بست، ظاهراً به هدفش می رسید ولی در عوض مردم را نسبت به شاه و رژیم بدین و سرخورده می کرد.

پادشاهان قاجار با فروش القابی همچون ... سلطنه، ... دوله، ... ممالک و غیره، شخصیت های کاذب بوجود می آورند و به خورد جامعه می دانند.

کریم شیره ای هم تملق ناصرالدین شاه را می گفت، ولی عذرش قابل قبول بود، چون روزی اش را از این راه می گذراند و شغل اش دلکی بود. این نمی تواند قابل مقایسه با راه و روشی که علَم ها پیش گرفته بودند باشد.

علَم از خانواده نسبتاً مرتفه و بظاهر اصیلی بوده چه ربطی می توانسته با دلکی همچون کریم شیره ای داشته باشد.

بقیه در ص ۴

غلام خانه زاد
امضاء جمله «با تمام قلب پاپوس است» و «غلام خانه زاد» به چشم می خورد.

اسدالله علَم از این طریق می خواسته نشان دهد تا چه حد مُرید و مخلص ولی نعمتش شاه بوده. متأسفانه این حرکات و طرز برخوردها از روی صداقت و صمیمانه نبود، چونکه همین آقای علَم که خودش را غلام خانه زاد معروفی و اظهار بندگی می کرده، در اولین فرصت به خلوتگاه می رفته و به تکمیل یادداشت هایش که بیشتر آن شامل رویدادهای بوده که مربوط می شده به زندگی خصوصی شاه و خاندان پهلوی می پرداخته. آنطور که گفته شده این یادداشت ها با پیک مخصوص به آدرس یکی از بانک های سوئیس ارسال می شده، تا در موقع لزوم با افشای آن پرده از نحوه زندگی خصوصی شاه و خانواده اش بردارد.

مطمئناً هدف از این کار جنبه قدرشناصی و یا جبران محبتی که به وی می شده نبوده. بلکه به احتمال قوی می خواسته با انعکاس این یادداشت ها و اثرات بسیار منفی آن روی خوانندگ، بنحوی از اربابش انتقام بگیرد. حال به چه دلیلی تا به این درجه شخص علَم نسبت به خاندان پهلوی کینه داشته، خدا می داند.

اصولاً کسانیکه تا این حد در مقابل مقامات بالا از خود ضعف نشان می دهند و خود را تا حد نوکر و غلام و بنده حقیر و کوچک قلمداد و به آن افتخار می کنند، یقیناً نمی توانند آدم های با شخصیتی باشند.

تجربه نشان داده که این چنین افراد توکر صفت و ریا کار دارای روحیه فاسدی هستند که بهمچوشه نمی توانند قابل اعتماد باشند و حتی المقدور باید از این قبیل اشخاص فاصله گرفت.

باید قبول کنیم که مسئولین رده بالای جامعه در زمینه فراهم آوردن امکان رشد و ترقی این چنین بوقلمون صفتان و دغلبازان بی شخصیت بی تقصیر نبوده اند.

علت آن هم ضعف آنان در مقابل تعریف و تمجیدهای بوده که از آنان می شده و به احتمال قوی به این خوش آمدگوئی ها نیاز داشته اند.

آدم های پلید با شناخت از نقاط ضعف دیگران از راه دوستی و فراهم کردن وسائل عیش و نوش شخص مورد نظرشان به زندگی خصوصی وی وارد و از کم و کیف دور و بر او آگاه و از این راه پس از نفوذ در رگ و پی طرف به مرور زمان خواست های خود را به او انتقال و به مقاصد پلیدشان می رسیدند.

در واقع اسدالله علَم یکی از رجال سیاسی پر سابقه بود که توانسته بود به بالاترین سمت های دولتی از جمله نخست وزیری و وزارت دربار ارتقاء پیدا کند. ثمره عملکرد دوران خدمتش در سمت وزیر دربار نشانه ایست از اینکه نه

در تابستان و ۸ ساعت در زمستان به کار گماشته بود و به هر استادکار هر ۵ روز یکبار یک سکه طلا (داریک) می داده و به هر خانواده از کارگران به غیر از مزد آنها روزانه ۲۵۰ گرم گوشت همراه با روغن، کره، عسل و پنیر می داده است و هر ۱۰ روز یکبار استراحت داشتند.

آیا می دانید: داریوش در هر سال برای ساخت کاخ به کارگران بیش از نیم میلیون طلا مزد می داده است که به گفته مورخان گران ترین کاخ دنیا محسوب می شده. این در حالی است که در همان زمان در مصر کارگران به بیگاری مشغول بوده اند بدون پرداخت مزد که با شلاق نیز همراه بوده است.

آیا می دانید: تقویم کنونی (ماه ۳۰ روز) به دستور داریوش پایه گذاری شد و او هیاتی را برای اصلاح تقویم ایران به ریاست دانشمند بابلی "دنی تون" بسیج کرده بود. بر طبق تقویم جدید داریوش روز اول و پانزدهم ماه تعطیل بوده و در طول سال دارای ۵ عید مذهبی و ۳۱ روز تعطیلی رسمی که یکی از آنها نوروز و دیگری سوگ سیاوش بوده است.

آیا می دانید: داریوش پادگان و نظام وظیفه را در ایران پایه گذاری کرد و به مناسب آن تمام جوانان چه فرزند شاه و چه فرزند وزیر باید به خدمت بروند و تعليمات نظامی بینند تا بتوانند از سرزمین پارس دفاع کنند.

آیا می دانید: داریوش برای اولین بار در ایران وزارت راه و وزارت آب، سازمان املاک، سازمان اطلاعات، سازمان پست و تلگراف (چپارخانه) را بنیان نهاد.

آیا می دانید: اولین راه شوسه و زیر سازی شده در جهان توسط داریوش ساخته شد.

آیا می دانید: داریوش برای جلوگیری از قحطی آب در هندوستان که جزوی از امپراتوری ایران بوده سدی عظیم بروی رود سند بنای نهاد.

آیا می دانید: فیثاغورث که بدلایل مذهبی از کشور خود گریخته بود و به ایران پناه آورده بود داریوش کبیر دارای یک زندگی خوب همراه با مستمری دائم شد.

آیا می دانید: در طول سلطنت داریوش کبیر ۲۴۲ حکمران بر علیه او شورش کرده بودند و او پادشاهی بوده که با ۲۴۲ مورد شورش مقابله کرد و همه را بر جای خود نشاند و عدالت را در سرتاسر ایران بسط داد. او در سال آخر پادشاهی به اندازه ۱۰ میلیون لیره انگلستان ذخیره مالی در خزانه دولتی بر جای گذاشت.

داریوش در سال ۵۲۱ قبل از میلاد فرمان داد: من عدالت را دوست دارم، از گناء متنفرم و از ظلم طبقات بالا به طبقات پایین اجتماع خشنود نیستم.

آیا می دانید؟

آیا می دانید: اولین سیستم استخدام دولتی به صورت لشگری و کشوری به مدت ۴۰ سال خدمت و سپس بازنیستگی و گرفتن مستمری دائم را کورش کبیر در ایران پایه گذاری کرد؟

آیا می دانید: کمبوجه فرزند کورش بدليل کشته شدن ۱۲ ایرانی در مصر و اینکه فرعون مصر به جای عندر خواهی از ایرانیان به دشتمان دادن و تماسخر پرداخته بود، با ۲۵۰ هزار سرباز ایرانی در روز ۴۲ از آغاز بهار ۵۲۵ قبل از میلاد به مصر حمله کرد و کل مصر را تصرف کرد و به دلیل آمدن قحطی در مصر مقداری بسیار زیادی غله وارد مصر کرد. اکنون در مصر یک نقاشی دیواری وجود دارد که کمبوجه را در حال احترام به خدایان مصر نشان می دهد. او به هیچ وجه دین ایران را به آنان تحمیل نکرد و بی احترامی به آنان ننمود.

آیا می دانید: داریوش کبیر با شور و مشورت تمام بزرگان ایالتهای ایران که در پاسارگاد جمع شده بودند به پادشاهی برگزیده شد و در بهار ۵۲۰ قبل از میلاد تاج شاهنشاهی ایران را بر سر نهاد و برای همین مناسبت ۲ نوع سکه طرح دار با نام داریک (طلا) و سیکو (نقره) را در اختیار مردم قرار داد که بعدها رایج ترین پولهای جهان شد.

آیا می دانید: داریوش کبیر طرح تعلمیات عمومی و سوادآموزی را اجباری و به صورت کاملاً رایگان بنیان گذاشت که به موجب آن همه مردم می بایست خواندن و نوشتن بدانند که به همین مناسبت خط آرامی یا فینیقی را جایگزین خط میخی کرد که بعدها خط پهلوی نام گرفت.

آیا می دانید: داریوش در پائیز و زمستان ۵۱۸ قبل از میلاد نقشه ساخت پرسپولیس را طراحی کرد و با الهام گرفتن از اهرام مصر نقشه آن را با کمک چندین تن از عماران مصری بروی کاغذ آورد.

آیا می دانید: داریوش بعد از تصرف بابل ۲۵ هزار یوهودی برده را که در آن شهر بر زیر یوق برگشته شاه بابل بودند آزاد کرد

آیا می دانید: داریوش در سال دهم پادشاهی خود شاهراه بزرگ کورش را به انتقام رساند و جاده سراسری آسیا را احداث کرد که از خراسان به مغرب چین میرفت که بعدها جاده ابریشم نام گرفت.

آیا می دانید: اولین بار پرسپولیس به دستور داریوش کبیر به صورت ماکت ساخته شد تا از بزرگترین کاخ آسیا شبهی سازی شده باشد که فقط ماکت کاخ پرسپولیس ۳ سال طول کشید و کل ساخت کاخ ۸۰ سال به طول انجامید.

آیا می دانید: داریوش برای ساخت کاخ پرسپولیس که نمایشگاه هنر آسیا بوده ۲۵ هزار کارگر به صورت ۱۰ ساعت

<p>دستگی در انتخابات سالم ...</p> <p>بقیه از ص ۱</p> <p>ناآگزیز در چنین مجموعه هایی زور به متابه ابزار اداره جامعه کاربرد پیدا می کند و مردم به خودی و غیر خودی تقسیم و تبعیض های قومی- جنسیتی دامن می گستراند و ارکان نظام از آنجلمه رکن پایه ای دموکراسی که انتخابات است از فلسفه وجودی خود که حاکمیت ملت است تهی شده و کشور به کژراهه سوق داده می شود.</p> <p>فقان و مردان ایران! ملتی که بیش از یکصد سال پیش بر دوام برای رهایی از دیکتاتوری و استقرار حاکمیت قانون مبارزه کرده است امروز با شرایطی روپرست که حاکی از نابسامانی، ناکار آمدی و نا هماهنگی در بخش های گوناگون داخلی و خارجی که به پایمال شدن منافع ملی و همه آزادیهای فردی و اجتماعی مردم در داخل و ازوابی سیاسی بین المللی (جز رایطه با شماری کشورهای بی اختیار در سطح جهانی) انجامیده است.</p> <p>حزب ملت ایران با بیش از ۶۰ سال تجربه گرانسینگ در سال ۱۳۷۲ پیش شرط هایی را برای برگزاری انتخاباتی سالم که مورد توجه ملت باشد تقدیم کرد تا از آن طریق در راستای گذار سالم و آرام از زیر سلطه به سامانی مردم سالار را که بی شک در گرو برگزاری انتخابات سالم و آزاد قرار دارد تجربه کند.</p> <p>اکنون نیز در آستانه گزینش ریاست جمهوری اسلامی بار دیگر پیش شرط های هر گزینش ملی را به گونه رهیافت سنجیده برای رهایی ایران از ورطه از هم گسیختگیر را یادآور می شود، تا بتوان در سایه عمل به آنها و رفع کاستی ها امید به بهبود وضع را منتظر شد و انتظار مشارکت همگانی را نیز داشت.</p> <p>هم میهنان! مشارکت در هر گزینشی بدون برطرف کردن شرایط زیر جز صحنه آرایی برای به قدرت رسیدن شخصی دیگر از حلقه ۱۰۰ نفری کاربستان فعلی که عموماً مسئولیت کشاندن کشور به بن بست کنونی را عهده دارند، نخواهد بود.</p> <p>حزب ملت ایران یکبار دیگر پیش شرط های انتخابات سالم و آزاد را برای آگاهی مردم عزیز به شرح زیر اعلام می دارد:</p> <ul style="list-style-type: none"> - پدید آوردن فضای سیاسی باز از راه؛ - تأمین آزادی گفتار و نوشтар و گردهمایی و جلوگیری از تجاوزگری گروههای فشار به هر عنوان؛ - آزاد گذاردن سازمان ها، حزب های سیاسی دگر اندیش، اتحادیه ها و سندیکاهای صنفی و نهادهای مدنی هر گروه اجتماعی؛ - اجازه نشر به همه روزنامه ها، ماهنامه ها، کتابهای دارای بیش گوناگون بر کنار از سانسور؛ - رفع تبعیض در بخش های مختلف جامعه به ویژه در میان زنان، پیروان اقوام ایرانی و مذاهب مختلف قانونی، به ویژه کردها؛ - حذف نظارت استصوابی مغایر قانون؛ - جلوگیری از دخالت نهادهای نظامی- امنیتی در گزینش های ملی؛ <p>بقیه در ص ۸</p>	<p>غلام خانه زاد</p> <p>باشد. آیا مسائلی که در یادداشت های عالم به آن اشاره شده که خیلی از سفرای آن زمان را هم آلوده به این کارهای کرده بوده، جزو وظایف اداری آنان بوده است؟</p> <p>اینکه وقتی خبرنگاری به جای واژه شاه از شخص اول مملکت استفاده می کند، بلافضله با اعتراض به او گفته می شود: مگر شخص دوامی در ایران وجود دارد که شما اشاره به شخص اول می کنید، و در پی آن می گویند: در ایران تنها یک تن هست که برای بقیه تعین تکلیف می کند و آنهم شاهنشاه هستند، چگونه می توان انتظار داشت با این طرز تفکر و برخورد با اجتماع سرنوشت امروز ما غیر از این باشد که به آن روپروردی داشم.</p> <p>هر انسانی تنها در مقابل خدای خود حق دارد اظهار بندگی و سجده کند، چون بنده و مخلوق او هستیم. در غیر اینصورت هیچ کسی بر دیگری برتری ندارد.</p> <p>کسی که دارای اصالت و شخصیت است و وظایف انسانی اش را انجام می دهد و ریگی در کفشش نیست، نیازی ندارد که این چنین تن به خاری و حرکات مذبوهانه زده و خود را تا این حد حفیر جلوه دهد.</p> <p>رسیدن به پست و مقام و مال و مکنت تا روزی ارزشمند است که شخصیت انسان حفظ شده باشد و نحوه رسیدن به این امکانات طوری نباشد که به قیمت سوریختی و نابودی دیگر انسانها تمام شده باشد.</p> <p>در اینجا از ایزد یکتا بخواهیم که این کلمات غلُوآمیز و بی معنو و کاذب عاری از حقیقت را چون «نوکرتم»، «چاکرتم»، «فدایت شوم»، «قربانت می روم»، «خاک زیر پایتم»، «پا بوسم»، «دست بوسم» و یا بالاخره «غلام خانه زاد» را که به هر کس و ناکسی بدون توجه به ماهیت کلمه و رابطه ای که با طرف داریم بکار برده ابراز می کنیم، از فرهنگ غنی ملی محو و همه ما را به راه راست هدایت کند.</p> <p>در خاتمه با یادی از شادروان «دادود رمزی» که در یکی از اشعارش اشاره می کند به اینکه:</p> <p style="text-align: right;">اختنگی ترا نشاید آدمی</p> <p>از پورده گار بخواهیم که کشور عزیزمان ایران را از گزند اهریمنان دور نگه دارد.</p> <p style="text-align: right;">موئیخ، ۲۶ فروردین ماه ۱۳۸۸</p>
---	--

از: نیو نابت

نام نیک رفتگان ضایع مکن

نا بماند نام نیک پایدار

سعید شیرازی

(۲)

مخالفان داخلی و خارجی و سست عنصری برخی همگامان بی خبر نبود - مدیریت خود را بر ملی کردن نفت، رویاروئی با مخالفان و احتراز از دیکتاتوری متمرکز کرد. می‌گویند خطر کردن و پذیرفتن اصل تغییر، از نخستین نشانه‌های کارآیی یک مدیر است و مصدق از اینها بی بهره نبود سرمایه اش از جمله همان هم افقی با خواست و اراده ملت ایران بود. ملت با او بودند ولی او بر ملت سوار نبود. بسیاری از مخالف خوانان دیروز و امروز مصدق که درروزگاری و شاید هنوز، مقلد و شیدای هیتلر و موسولینی و لنین و استالین و مائو و دیگر مظاہر توتالیتاریسم باشند بهتر می‌توانند بفهمند که عوام فربی و سواری کشیدن از مردم واقعاً چه مفهومی دارد. همینطور مصدق به سرکرده‌های شرع حالی کرده بود که از یک جنس نیستند. در برابر رذالت‌های کاشانی نوشت: «من مستظلهر به حمایت ملت ایرانم والسلام ...». البته امثال آقای متینی بدین نکات توجهی نمی‌توانند باشند و حتی او را در ردیف حزب الله‌ها و صادرکنندگان حکم مهدویت خون دیگران معرفی می‌کنند.

صدق برای پیشبرد کارها، به هر دری زد، دلیل و برهان آورد. از اروپا کارشناس و وکیل دعاوی و حقوقدان برای کمک به همقطaran ایرانی شان دعوت شدند.

کوشید تا آنجا که می‌تواند، سه دشمن اصلی داخلی در دربار و مسجد و حزب توده راحداقل به مماشات و ملایمت بخواند. تا جایی که منطقی می‌نمود دست بالا را گرفت و می‌دانست آنچه به دست خواهد آمد در حد اعلای توقعات نخواهد بود. امثال جناب متینی در دهه پنجمان شاید خواب تمند بزرگ و قرار گرفتن ایران در ردیف ۵ کشور بزرگ جهان را می‌دیدند و یا آقای میرقطرووس در آن روزگان تحقق بهشت پرولتاریا در ایران را آرزو می‌کرد. خوب آن روزها حق نشندند و منجلاب حکومت فعلی جلوی چشمها و بینی‌ها ظاهر گشت. اما مصدق آن سراب‌ها را هم جستجو نمی‌کرد. می‌خواست نفت را به صاحب اصلی یعنی ایرانی‌ها بروگرداند. دوران گفتگو و استدلال و ابرام کم کم پشت سر گذاشته شد. مخالفان و خردگیران بوزیر دشمن بیگانه در بن پست به قول سعید شیرازی سقط گفتمن آغاز کردند و پس از آنکه تیرهای جعبه حجت همه بینداختند جنگ و جدال آغاز شد. اواباش و لاتها به فرمایش دشمن به بازگری پرداختند. این همان طایله قیام شکوهمند و خودجوش مردمی مورد ادعای است که متأسفانه تا سال ۵۷ هر ساله در بقیه در ص ۶

جایگاه مصدق و ارزش قلاشی‌ای او

باری از درجه نازل آگاهی و عقلانیت مصدق و دور و بربهای او سخن رفته که گویی چنان واضح بوده که در یک شطرنج ساده بازنده و مات شده و این چگونگی از کسی پوشیده نمانده است. گویا گودی بوده و نبردی نابرابر و نامعقول و حال عده‌ای با این همه فاصله زمانی در نهایت بی انصافی و سوءنیت فریاد برداشته اند که چرا نتوانست حریف را لنگ کند. از ساده لوحی مصدق شاهد مثالی آورده اند: «احتیاج دنیا به نفت ایران به حدی زیاد است که اگر توافقی با شرکت حاصل نشد، دیگران با نهایت سهوالت آن را خواهند خربد و اندک نگرانی از این بابت نیست».

خوب معقول است شرایط و اجرهای آن دوران و خواست چشمگیر ملت ایران برای ملی شدن صنعت نفت را در نظر بگیریم. حال دولتی که با استواری و اطمینان خود را مظهر اراده و خواست ملت می‌داند چه باید کند؟ از ملی شدن نفت می‌گویید. مخاطرات دارد. جنگ دوم جهانی پایان یافته ولی جنگ گرم در اینجا و آنجا میان دوبلوک جریان دارد. روس و انگلیس در شئون کشور دخالت دارند (دست کم یکی از طریق حزب توده و دیگری به کمک شرکت B.P) جنگ سرد مدتی است آغاز شده و ایران هم از صحنه‌های آن است. مدعیان می‌گویند مصدق با بیماریها و کاستی‌ها و عقده‌ها و هر انگیزه منفی دیگری که می‌شود تصور کرد شرایط را برای پیشوائی و عوام‌ربی مهیا دیده است. تا از این راه هم روان پریش خود را ارضاء کند و هم مطرح محافل و انجمن‌ها باشد و در عین حال جلوی حرکت و پیشرفت ایران را که برای عنصر محافظه کاری مثل او پذیرفتند نیست بگیرد. البته قضاوت درباره کیفیت کاتالوگ بدیهای مصدق که در مقدمه همه دریه نوبسی‌های کمابیش مشابه دوستداران کودتا ۲۸ مرداد و توده ای مسلک‌ها و برادران انقلاب اسلامی به چشم می‌خورد به اهل اطلاع و انصاف و می‌گذاریم و باز به شرایط آن زمان بر می‌گردیم. مصدق به این نتیجه روشن رسیده بود که کارهایی چون ملی شدن نفت مقدمه تغییرات اساسی در ایران است. از اقتدار

نام نیک رفغان ...

روز ۲۸ مرداد ماه توسط دولت و دستگاههای تبلیغاتی و مطبوعات که وضعشان را می‌دانیم جشن گرفته می‌شد و مورد تقدیر قرار می‌گرفت و حال در تبعید پرچم‌ش به دست این آقایان افتاده است. قیامی که شعبان جعفری کاوه آهنگرش برای نجات تاج و تخت به مصاف ضحاک یعنی مصدق رفته بود. آقای متینی که دستی در شاهنامه خوانی دارند شاید متوجه درجه حقارت سناریو شده باشند. به هر تقدیر مصدق خود بهتر از دیگران گفته و در آن دادگاه نظامی به صراحت ابراز داشته است: «آری تنها گناه من و گناه بزرگ و بسیار بزرگ من این است که صنعت نفت ایران را ملی کرده ام و بساط استعمار و اعمال نفوذ سیاسی و اقتصادی عظیم ترین امپراتوری های جهان را از این مملکت برچیده ام و پنجه در پنجه مخوف ترین سازمانهای استعماری و جاسوسی بین المللی درآفکنده ام و به قیمت از بین رفتن خود و خانواده ام و به قیمت جان و عرض و مال مخدانند مرا توفیق فرمود تات به همت و اراده این مملکت بساط این دستگاه وحشت انگیز را در نور دیدم. من طی این همه فشار و ناملایمات و این همه تهدید و تضییقات از علت اساسی و اصل گرفتاری خود غافل نیستم و به خوبی می‌دانم که سرنوشت من باید عبرت مردانی شود که ممکن است در آئینه در سراسر خاورمیانه در صدد گسیختن بندگی و برگی استعمار برآیند. روز نهم اسفند سال قبل، طنابی را که برای انداختن به گردن من آورده بودند همه دیدند. آن روز هم اگر موفق می‌شدند می‌گفتند مردان مسلمان وطن پرست و شاه دوست سزا این مرد خائن را کف دستش گذاشتند... حیات و عرض و مال و موجودیت من و امثال من در برابر حیات و استقلال و عظمت و سرافرازی میلیونها ایرانی و نسلهای متولی این ملت کوچکترین ارزشی ندارد و از آن چه برایم بیش آورده اند هیچ تأسف ندارم و یقین دارم وظیفه تاریخی خود را تا سر حد امکان انجام داده ام. عمر من و شما و هر کس چند صباحی دیر یا زود به پایان می‌رسد، ولی آنچه می‌ماند حیات و سرافرازی یک ملت مظلوم و ستمدیده است.».

گفتیم مصدق متوجه خطیر بودن ماجرا و عواقب آن بود. اما اگر او را با نفرات قشونی و توب و تائک و توطئه همه جانبه به چنان مخاطره و محاصره ای نمی‌کشاندند، چه دلیلی داشت که در ادامه مذاکرات که بعدها موضوعات متعارف به نظر می‌آمد و دیگران در پیشبرد کارشان از آن

تقلید کردند، شکست بخورد. دست بالانفت را نمی‌خربندند. تا کجا ادامه می‌یافتد.

تجربه بلافضله ملی کردن کanal سوئز توسط مصری ها و آن حملات نظامی فرانسه و انگلستان و درگیری روسها و آمریکایی ها را در نظر بیاورید. فراموش نکنیم که در اوج نهضت ملی شدن، پدر خلقها (استالین) در گذشته و شوروی ها ابتکار عملی نداشتند. در غرب سرinxت ترها آمدند که البته همه این عوامل هم نمی‌تواند دلیل کوتاه آمدنها بی‌وجه باشد. به هر صورت حزب توده در ایران بود که مصریها نداشتند. امثال آخوندهای ریاکار و انگل ایران هم در مصر نبودند. اساساً ناصر فرمانده بی‌رقیب ارتش مصر بود و در ایران مصدق را متهم به خیالاتی در مورد کنترل ارتش و تغییر رژیم می‌دانستند و به هر تقدیر فرماندهی ارتش دست در دست اویا ش کار را راحت بیرون راندن نخست وزیر از خانه و دست بند زدن بر او را صورت داد. افسوس که در مراحل حساس تاریخی و به هنگام آن هم وظیفه واقعی همین ارتش ظرف چند ساعت از هم پاشید و برخی از همان بقیه السیف هنوز در بند ردیف کردن معاصی مصدق اند.

بهر ترتیب قدرت های بزرگ در میان هلهله و شادی مزدوران خودی جلوی صدور نفت ملی را گرفتند و همسایه های گوش به فرمان نیز جای خالی را پر کردند. برای اولین بار «افتصاد بدون نفت» به اذهان وارد شد. مصدق به این نکته تأکید کرد و یادمان بماند که این توصیه مصدق را باید با خطوط زرین بنویسنده و جلوی چشم ایرانی ها بگذارند. کمتر آدم دلسوز و آگاهی است که آینده نه چندان دور لزوم توجه کامل به اقتصاد بدون نفت را در نظر نداشته باشد.

شوریختانه سطح جهل و لجاجت و بی‌انصافی با واقعیت ها داشته و نداشته های کشورمان و ضعف و قوت مردم نمی‌خواند. کارنامه یک قرن تمام مملکت صرف هزینه کردن غالباً بیمهوده و حتی زیان بار این سرمایه ملی غیر قابل جاشین را نشان می‌دهد. بخش اعظم این درآمد را در شوره زارهای ایدئولوژیک و استبداد و تقویت جهل و خرافات و ریخت و پاش و دزدی از دست داده ایم. نظام مشروطه ما که بهر حال نیمه جانی داشت از جمله به سبب بی‌تدبیری در برخورد با مسئله نفت اسیر م مشروعه خواهان شد. از دخالت خارجی سخن می‌گویند. آن هم درست است. شخص محضرضا شاه در کتاب آخری یادآور شد که این کمپانیها آن بساط را سر و سامان دادند. حال اگر به مخالفان به اصطلاح تئوری توطئه و مرجعین سرخ و سیاه که سخن از انقلاب توده ها می‌گویند بر می‌خورد دست کم می‌توانیم بگوییم که ما نتوانستیم پروژه و نظام مقاوم و درستی ایجاد کنیم و کشور به دست اجام و اویا ش افتاد.

ادامه دارد

دعوی چه کنی که انتخاباتی شد**نی نی به تقلب انتصاباتی شد**

خبرها

خارج کارگران ایران خودرو

صدها تن از کارگران شرکتهای پیمانکاری وابسته به ایران خودرو به بهانه های واهمی از کار بیکار شدند.

اجتماع کارگران صدرا بوشهر

کارگران کارخانه صدرا بوشهر در اعتراض به جلوگیری آنها از بازگشتن به کار، در مقابل مجلس اسلامی اجتماع کردند. کارگران می گویند، در حالی کارگران رسمی را بیکار کرده اند که کار آنها را به کارگران شرکتهای پیمانکار سپرده اند.

مسدود گردن سایت های خبری

مجلس شورای اسلامی اقدام به مسدود گردن سایت هایی کرد که نمایندگان مجلس اسلامی به آنها دسترسی داشتند. سایت های خبری مسدود شده در مجلس، بیشتر شامل سایت های خارج کشور می شود.

بازداشت یکی از بهاییان همدان

خانم سرور سروریان از روز ۲۲ فروردین ماه توسط عوامل امنیتی شهر همدان از منزل خود روبوده شده و به محل نامعلومی برده شده است. تلاش خانواده نامبرده برای کسب آگاهی از سرنوشت او تاکنون بجا نیست.

مرگ مشکوک یک بازداشتی

در پی مرگ های دو زندانی به نامهای امیرحسین حشمت ساران و امیدرضا صیافی از مرگ مشکوک یک زندانی دیگر به نام بادرزاده ۳۵ ساله اهل مهاباد خبر می رسد که به اتهام همکاری پاسازمانهای سیاسی کردستان و مطلع بودن از فعالیت های برادرزاده اش توسط عوامل امنیتی بازداشت و به محل نامعلومی برده شده بود، روزینجم فروردین ماه، پیکر بی جان او در اطراف شهرستان مهاباد پیدا شد.

بازداشت خبرنگار ایرانی - آمریکایی

رسانا صابری خبرنگار ایرانی - آمریکایی از سوی دادستان اسلامی به جاسوسی متهم و بازداشت شد. پدر و مادر او که به ایران سفر کرده اند، اجازه یافتد تنها نیم ساعت با فرزندشان دیدار داشته باشند.

خودکشی در زندان اوین

در چند روز نخست سال نو دو بازداشتی به نامهای مجتبی کوتبل و محمد رضا چگینی به علت شرایط دشوار غیرانسانی و فشارهای روحی دست په خودکشی زدند. در روزهای بعد، زندانی دیگری به نام احمد فلاح پور دست به خودکشی زد.

انتقاد جمهوری اسلامی از دبیر کل سازمان ملل

نماینده جمهوری اسلامی در سازمان ملل از اظهار نظر انتقاد آمیز دبیر کل پیرامون سخنان رئیس جمهوری اسلامی انتقاد کرد و گفت: دبیر کل سازمان ملل باید بی طرف و اظهار اتش منصفانه باشد.

در انفجار معدن ۱۸ تن کشته شدند

انفجار در یک معدن ذغال سنگ در شهر زرند در شمال استان کرمان باعث مرگ ۱۸ تن از کارگران و مهندسان شد. بیشتر هم در این معدن انفجارهایی رخ داده که باعث کشته شدن کارگران گردیده است.

برقیه از ص ۴

درنگی در انتخابات سالم ...
ایجاد اینمی قضایی از راه؛
باز گرداندن صلاحیت عام دادگاههای عمومی و برجیدن
دادگاههای اختصاصی جز آنچه در قانون اساسی پذیرفته شده
است؛
رسیدگی به بزه های سیاسی در دادگاه عمومی با حضور هیات
منصفه و بصورت علنی با شرکت و کیل دادگستری؛
آزادی زندانیان سیاسی - اجتماعی و مدنی بویژه
دانشجویان سراسر کشور از جمله دانشجویان گرد؛
دادن تأمین لازم به انبوه ایرانیان آواره در سراسر جهان که
به ناچار به کشورهای بیگانه کوچ کرده اند؛
ایجاد زمینه آشتی ملی، با تشکیل کمیته ای مردمی زمینه
اعاده حرمت و رفع ستم از کسانی که در درازای ۳۰ سال
گذشته مورد ستم واقع شده اند؛
حزب ملت ایران بر این باور است با تأمین و رفع کاستی های
بادشده می توان از انتخابات سالم و آزاد سخن گفت.
بدیهی است حزب ملت ایران همواره دیدگاههای خود را
از طریق نشر اعلامیه های دبیرخانه حزب به آگاهی همگان
رسانده و اظهار نظر های شخصی و پراکنده افراد بعنوان نظر
شخصی آنها تلقی می شود.

انتخابات سالم و آزاد رکن بنیادین دموکراسی است
برقرار باد نظام مردم سالار پایندان حکومت قانون
و حاکمیت ملت

دیر خله حزب ملت ایران، تهران ، ۱۲ فروردین ماه ۱۳۸۸ خورشیدی

خوانندگان گرامی می توانند مطالب خود را جهت چاپ در
نشریه جبهه ملی خارج کشور، به نشانی زیر بفرستند.
راه تماس با سازمان جوانان جبهه ملی خارج از کشور:
www.javanane-melli.de
info@javanane-melli.de

نشریه
جبهه ملی ایران
خارج کشور
با مسئولیت هوشنگ کردستانی زیر نظر
هیأت تحریریه
هوشنگ کردستانی، مهندس مسعود هارون مهدوی،
دکتر امیر هوشمی ممتاز و دکتر حسن کیانزاد هر ماه یک
بار در خارج از کشور انتشار می یابد
نوشتارهای با نام نویسنده در نشریه جبهه ملی ایران
خارج کشور، الزاماً نظر جبهه ملی ایران نیست.

سروده ای از زنده باد فربدون مشیری

نمی خواهم بمیرم، با که باید گفت؟
کجا باید صدا سر داد؟
در زیر کدامین آسمان،
روی کدامین کوه؟
که در ذرات هستی ره برد توفان این اندوه
که از افلاک عالم بگذرد پژواک این فریاد!
کجا باید صدا سر داد؟

فضا خاموش و درگاه قضا دور است
زمین کر، آسمان کور است
نمی خواهم بمیرم، با که باید گفت؟

اگر زشت و اگر زیبا
اگر دون و اگر والا
من این دنیای فانی را
هزاران بار از آن دنیای باقی دوست تر دارم ..

به دوشم گرچه بار غم توافرساست
وجودم گرچه گردآلود سختی هاست

نمی خواهم از این جا دست بردارم!
تنم در تار و پود عشق انسانهای خوب نازنین بسته است.
دلم با صد هزاران رشته، با این خلق
با این مهر، با این ماه
با این خاک با این آب ...
پیوسته است.

مراد از زنده ماندن، امتداد خورد و خوابم نیست
توان دیدن دنیای ره گم کرده در رنج و عذابم نیست
هوای همنشینی با گل و ساز و شرابم نیست.

جهان بیمار و رنجور است ..
دو روزی را که بر بالین این بیمار باید زیست
اگر دردی ز جانش برندارم ناجوانمردی است.

نمی خواهم بمیرم تا محبت را به انسانها بیاموزم
بمانم تا عدالت را برافرازم، بیفروزم

خرد را، مهر را تا جاودان بر تخت بنشانم
به پیش پای فرداهای بهتر گل برافشانم
چه فردائی، چه دنیائی!
جهان سرشار از عشق و گل و موسیقی و نور است ...

نمی خواهم بمیرم، ای خدا!!
ای آسمان!
ای شب!
نمی خواهم
نمی خواهم
نمی خواهم
نمی خواهم مگر زور است؟